Ogłoszenia Parafialne: Dziś przypada Uroczystość Św. Stanisława biskupa i męczennika, głównego patrona Polski i Archidiecezji Krakowskiej. Nabożeństwo Majowe jak w każdą niedzielę o godz. 17.30, a w dni powszednie tygodnia po wieczornej Mszy Św. Zachęcamy do udziału w nabożeństwie ku czci Matki Bożej.

W tym tygodniu w piątek wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Fatimy, w sobotę Święto Św. Macieja Apostoła.

W przyszłą niedzielę ofiarą do puszek przed kościołem będziemy mogli wesprzeć Hospicjum Św. Łazarza w Krakowie, w ramach Akcji *Pola Nadziei.* Młodzież chętną do przeprowadzenia tej zbiórki, prosimy aby dzisiaj zgłosiła się po Mszy Św. do zakrystii. Bóg zapłać za sprzątanie i udekorowanie kościoła rodzicom dzieci, które przed rokiem przystąpiły do I Komunii Św., a do sprzątania w sobotę od godz. 9.00 zapraszamy rejon Rząski. Bóg zapłać za pracę przy kościele p. Ryszardowi Gawlikowi.

Zbiórki dla ministrantów, lektorów w poniedziałek po Mszy Św. wieczorem i w czwartek o godz. 17.00, natomiast dziewczynek należących do Scholi *Jutrzenka* w środę o godz. 17.00. Spotkanie młodzieży przygotowującej się do sakramentu bierzmowania z kl. I Gimnazjum w czwartek. Spotkanie rozpoczynamy od udziału we Mszy Św. i nabożeństwie majowym o godz. 18.00.

Intencje Mszalne 9 - 15 maja 2011 r.

Poniedziałek 9 maja 2011 r.	**7.00**	W intencji Ks. Ryszarda Barańskiego o zdrowie i opiekę Matki Bożej Nieustającej Pomocy na całe życie kapłańskie
	18.00	+ Tomasz Raczyński greg. 1
Wtorek 10 maja 2011 r.	**7.00**	+ Tomasz Raczyński greg. 2
	18.00	+ Helena Sikora i dusze z Rodziny
Środa 11 maja 2011 r.	**7.00**	+ Jan Nowak
	18.00	+ Tomasz Raczyński greg. 3
Czwartek 12 maja 2011 r.	**7.00**	W intencji Kasi o Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej Nieustającej Pomocy z okazji 13 rocznicy urodzin i chrztu św.
	18.00	+ Tomasz Raczyński greg. 4
Piątek 13 maja 2011 r.	**7.00**	+ Tomasz Raczyński greg. 5
	18.00	Dziękczynna za beatyfikację Ojca Św. Jana Pawła II z prośbą o potrzebne łaski dla Członkiń Róży Św. Marii Magdaleny i ich Rodzin
Sobota 14 maja 2011 r.	**7.00**	+ Zofia i Danuta Zabłocka
	18.00	+ Tomasz Raczyński greg. 6
IV Niedziela Wielkanocna 15 maja 2011 r.	**7.30**	+ Stanisław Waligóra, Agnieszka żona, Stanisław i Jan synowie
	9.00	+ Zofia Wójtowicz
	10.30	+ Tomasz Raczyński greg. 7
	12.00	+ Zofia i Franciszek Karcz
	18.00	+ Piotr Gaczoł

Parafia Rzymskokatolicka *Matki Bożej Nieustającej Pomocy* w Krakowie Mydlnikach,
30 - 198 Kraków, ul. Hemara 1, tel. /12/ 626 04 53,
e-mail: mydlniki@diecezja.pl, www.mydlniki.diecezja.pl.,
Msze Św. w niedzielę: 7.30, 9.00, 10.30 (dla dzieci), 12.00, 18.00,
Msze Św. w dni powszednie: 7.00, 18.00 ***Kancelaria***: codziennie po Mszy Św. z wyjątkiem niedziel.
Numer Konta Bankowego naszej Parafii: 15-1050-1445-1000-0023-0823-2921

MAGNIFICAT

Pismo Parafii M.B. Nieustającej Pomocy w Krakowie - Mydlnikach * nr 19 (197) * 8.05.2011 r.

III NIEDZIELA WIELKANOCNA

CZYTANIE PIERWSZE z Dziejów Apostolskich

W dzień Pięćdziesiątnicy stanął Piotr razem z Jedenastoma i przemówił donośnym głosem: „Mężowie Judejczycy i wszyscy mieszkańcy Jerozolimy, przyjmijcie do wiadomości i posłuchajcie uważnie mych słów! Jezusa Nazarejczyka, męża, którego posłannictwo Bóg potwierdził wam niezwykłymi czynami, cudami i znakami, jakich Bóg przez Niego dokonał wśród was, o czym sami wiecie, tego Męża, który z woli, postanowienia i przewidzenia Bożego został wydany, przybiliście rękami bezbożnych do krzyża i zabiliście. Lecz Bóg wskrzesił Go, zerwawszy więzy śmierci, gdyż niemożliwe było, aby ona panowała nad Nim. Dawid bowiem mówił o Nim: »Miałem Pana zawsze przed oczami, gdyż stoi po prawicy mojej, abym się nie zachwiał. Dlatego ucieszyło się serce moje i rozradował się język mój, także i ciało moje spoczywać będzie w nadziei, że nie zostawisz duszy mojej w Otchłani ani nie dasz Świętemu Twemu ulec skażeniu. Dałeś mi poznać drogi życia i napełnisz mnie radością przed obliczem Twoim«". Dz 2,14.22-28

CZYTANIE DRUGIE z 1 Listu Św. Piotra Apostoła

Bracia: Jeżeli Ojcem nazywacie Tego, który sądzi, nie mając względów na osoby, ale według uczynków każdego człowieka, to w bojaźni spędzajcie czas swojego pobytu na obczyźnie. Wiecie bowiem, że z waszego odziedziczonego po przodkach złego postępowania zostaliście wykupieni nie czymś przemijającym, srebrem lub złotem, ale drogocenną krwią Chrystusa, jako baranka niepokalanego i bez zmazy. On był wprawdzie przewidziany przed stworzeniem świata, dopiero jednak w ostatnich czasach się objawił ze względu na was. Wy przez Niego uwierzyliście w Boga, który wzbudził Go z martwych i udzielił Mu chwały, tak że wiara wasza i nadzieja są skierowane ku Bogu. 1 P 1,17-21

EWANGELIA wg Św. Łukasza

Oto dwaj uczniowie Jezusa tego samego dnia, w pierwszy dzień tygodnia, byli w drodze do wsi, zwanej Emaus, oddalonej o sześćdziesiąt stadiów od Jerozolimy. Rozmawiali oni ze sobą o tym wszystkim, co się wydarzyło. Gdy tak rozmawiali i rozprawiali ze sobą, sam Jezus przybliżył się i szedł z nimi. Lecz oczy ich były niejako na uwięzi, tak że Go nie poznali. On zaś ich zapytał: „Cóż to za rozmowy prowadzicie ze sobą w drodze?". Zatrzymali się smutni. A jeden z nich, imieniem Kleofas, odpowiedział Mu: „Ty jesteś chyba jedynym z przebywających w Jerozolimie, który nie wie, co się tam w tych dniach stało". Zapytał ich: „Cóż takiego?". Odpowiedzieli Mu: „To, co się stało z Jezusem z Nazaretu, który był prorokiem potężnym w czynie i słowie wobec Boga i całego ludu; jak arcykapłani i nasi przywódcy wydali Go na śmierć i ukrzyżowali. A myśmy się spodziewali, że właśnie On miał wyzwolić Izraela. Teraz zaś po tym wszystkim dziś już trzeci dzień, jak się to stało. Co więcej, niektóre z naszych kobiet przeraziły nas: były rano u grobu, a nie znalazłszy Jego ciała, wróciły i opowiedziały, że miały widzenie aniołów, którzy zapewniają, iż On żyje. Poszli niektórzy z naszych do grobu i zastali wszystko tak, jak kobiety opowiadały, ale Jego nie widzieli". Na to On rzekł do nich: „O, nierozumni, jak nieskore są wasze serca do wierzenia we wszystko, co powiedzieli prorocy! Czyż Mesjasz nie miał tego cierpieć, aby wejść do swojej chwały?". I zaczynając od Mojżesza poprzez wszystkich proroków wykładał im, co we wszystkich Pismach odnosiło się do Niego. Tak przybliżyli się do wsi, do której zdążali, a On okazywał, jakoby miał iść dalej.

Lecz przymusili Go, mówiąc: „Zostań z nami, gdyż ma się ku wieczorowi i dzień się już nachylił”. Wszedł więc, aby zostać z nimi. Gdy zajął z nimi miejsce u stołu, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał go i dawał im. Wtedy otworzyły się im oczy i poznali Go, lecz On zniknął im z oczu. I mówili nawzajem do siebie: „Czy serce nie pałało w nas, kiedy rozmawiał z nami w drodze i Pisma nam wyjaśniał?”. W tej samej godzinie wybrali się i wrócili do Jerozolimy. Tam zastali zebranych Jedenastu i innych z nimi, którzy im oznajmili: „Pan rzeczywiście zmartwychwstał i ukazał się Szymonowi”. Oni również opowiadali, co ich spotkało w drodze i jak Go poznali przy łamaniu chleba. Łk 24,13-35

Kiedy i jak często można przyjmować Komunię świętą?

Przykazania kościelne podają, że powinniśmy spowiadać się przynajmniej raz w roku i w czasie wielkanocnym przyjmować Komunię św. Jedna Komunia św. przyjęta w ciągu roku - to minimum, a ile razy najczęściej możemy przystępować do Sakramentu Eucharystii?

Obowiązek jednokrotnego przystępowania do Komunii św. został określony prawnie dopiero wtedy, gdy osłabiła się gorliwość i pobożność wiernych, a przez to zaczęto zaniedbywać korzystanie z Eucharystii. Kościół ustalił to i podał, jako obowiązujące dla wszystkich swoich członków, na soborze lateraneńskim IV w 1215 roku. Aktualny Kodeks prawa kanonicznego podtrzymuje powyższe ustalenie, stwierdzając, że: Każdy wierny po przyjęciu Najświętszej Eucharystii po raz pierwszy ma obowiązek przyjmować ją przynajmniej raz w roku (kan. 920 §1 KPK).

Jaki jest okres Komunii św. wielkanocnej?

Zasadniczo nakaz ten powinien być realizowany w okresie wielkanocnym, chociaż dla słusznej przyczyny może być wypełniony w innym czasie w ciągu roku (por. kan. 920 §2). Konferencja Episkopatu w Polsce ustaliła okres Komunii św. wielkanocnej na czas od niedzieli przed Popielcem do niedzieli Trójcy Świętej.

Czy Komunię św. można przyjmować wyłącznie w czasie sprawowania Eucharystii?

Kościół żywo poleca wiernym, by przyjmowali zawsze Komunię świętą, gdy uczestniczą w sprawowaniu Eucharystii. Zobowiązuje ich do tego przynajmniej raz w roku (KKK nr 1417). Widzimy tutaj potwierdzenie nakazu co do minimum, ale jednocześnie dostrzegamy zachętę, by podczas każdej Eucharystii przystępować do Stołu Pańskiego. Należy się jednak domyślać, że stwierdzenie to odnosi się do osób, które nie każdego dnia uczestniczą we Mszy św., albo przynajmniej tych, które nie więcej niż jeden raz dziennie są na Eucharystii.

Bardziej gorliwych dotyczy inny przepis, który brzmi następująco: *Kto przyjął już Najświętszą Eucharystię, może ją ponownie tego samego dnia przyjąć jedynie podczas sprawowania Eucharystii, w której uczestniczy...* (kan. 917 KPK). To „podwójne” przyjęcie Ciała Pańskiego tego samego dnia związane jest albo z uczestnictwem dwa razy we Mszy św., albo z przyjęciem Komunii św. za pierwszym razem poza Mszą św. i potem z pełnym uczestnictwem we Mszy św. Ważne, by za drugim razem brać udział w całej Mszy św. Inne powody w sytuacji zwyczajnej nie upoważniają do częstszego przyjmowania Komunii św. tego samego dnia.

Wiatyk – Komunia św. przyjmowana w obliczu śmierci

Sytuację nadzwyczajną w naszym przypadku generuje niebezpieczeństwo śmierci. Ochrzczeni znajdujący się z jakiejkolwiek przyczyny w niebezpieczeństwie śmierci powinni otrzymać Komunię św. na sposób Wiatyku, mimo że tego samego dnia już raz przyjęli Ciało Pańskie (por. kan. 921 §1 i §2 KPK). Gdy chory, mimo złego stanu zdrowia, żyje, a jednocześnie niebezpieczeństwo śmierci ciągle trwa, prawo kościelne zaleca, by Komunia św. była udzielana wielokrotnie w poszczególnych dniach (por. kan. 921 §3 KPK). Wiatyk, jak wiemy, jest Komunią św. udzielaną osobom umierającym jako umocnienie na drodze do życia wiecznego. W miarę możliwości powinna być ona udzielona podczas Mszy św. i pod dwoma postaciami oraz połączona z odnowieniem przyrzeczeń chrzcielnych.

Zanoszenie Komunii św. na sposób Wiatyku należy do czynności powierzonych: proboszczom i wikariuszom parafialnym, kapelanom, a także przełożonym wspólnoty w kleryckich instytutach zakonnych lub stowarzyszeniach życia apostolskiego w odniesieniu do wszystkich przebywających w domu (por. kan. 530 i 911 KPK). W pierwszym rzędzie jednak Wiatyku powinien udzielać proboszcz, gdyż należy to do funkcji jemu specjalnie powierzonych przez Kościół jako duszpasterzowi na określonym terenie.

autor: ks. Benedykt Glinkowski, źródło: Przewodnik Katolicki 04/2003, red. BK

Maj jest w Kościele miesiącem szczególnie poświęconym czci Matki Bożej.

Słynne „majówki” - nabożeństwa, odprawiane wieczorami w kościołach, przy grotach, kapliczkach i przydrożnych figurach, na stałe wpisały się w krajobraz Polski. Jego centralną częścią jest Litania Loretańska.

Początków tego nabożeństwa należy szukać w pieśniach sławiących Maryję Pannę znanych na Wschodzie już w V w. Na Zachodzie poświęcenie majowego miesiąca Matce Bożej pojawiło się dopiero na przełomie XIII i XIV w., dzięki hiszpańskiemu królowi Alfonsowi X. Zachęcał on by wieczorami gromadzić się na wspólnej modlitwie przed figurami Bożej Rodzicielki.

Nabożeństwo majowe bardzo szybko stało się popularne w całej chrześcijańskiej Europie. Jeden z mistyków nadreńskich, dominikanin bł. Henryk Suzo, w swoich tekstach wspomina, że jeszcze jako dziecko w maju zbierał na łąkach kwiaty i zanosił je Maryi. W XVI w. upowszechnieniu nabożeństwa sprzyjał wynalazek druku. Po raz pierwszy maj został nazwany miesiącem Maryi w wydanej w 1549 r. w Niemczech książeczce „Maj duchowy”, która była odpowiedzią na Reformację.

W wielu żywotach świętych oraz kronikach zakonnych można wyczytać o majowym kulcie Maryi Panny. Dobrym przykładem jest św. Filip Nereusz, który gromadził dzieci przy figurze Matki Bożej, zachęcał do modlitwy i do składania u jej stóp kwiatów. Podobne zwyczaje opisują XVII wieczne kroniki włoskich dominikanów.

Inicjatorem nabożeństw majowych jest żyjący na przełomie XVII i XVIII wieku w Neapolu jezuita o. Ansolani. Organizował on w kaplicy królewskiej specjalne koncerty pieśni maryjnych, które kończył uroczystym błogosławieństwem Najświętszym Sakramentem. Wielkim propagatorem tej formy czci Matki Bożej był jezuita, o. Muzzarelli, który w 1787 r. wydał specjalną broszurkę, którą rozesłał do wszystkich włoskich biskupów. Po mimo kasaty jezuitów przez Klemensa XIV, o. Mazurelli wprowadził nabożeństwo majowe w kościele Al Gesu w Rzymie. Rozpowszechnił je również w Paryżu, towarzysząc papieżowi Piusowi VII podczas koronacji Napoleona Bonaparte. To właśnie Pius VII obdarzył nabożeństwo majowe pierwszymi odpustami. W 1859 r. kolejny następca św. Piotra – Pius IX, zatwierdził obowiązującą do naszych czasów formę nabożeństwa, składającego się z Litanii Loretańskiej, nauki kapłana oraz uroczystego błogosławieństwa Najświętszym Sakramentem.

W Polsce pierwsze odnotowane nabożeństwa majowe zostały wprowadzone w 1838 r. przez jezuitów w Tarnopolu. W połowie XIX w. „majówki” odprawiane już były w wielu miastach, m.in. w Warszawie w kościele Św. Krzyża, w Krakowie, Płocku, Toruniu, Nowym Sączu Lwowie i Włocławku.

Litania Loretańska, która jest główną częścią nabożeństw majowych, powstała prawdopodobnie już w XII w. we Francji. Zebrane wezwania sławiące Maryję Pannę zatwierdził 11 czerwca 1587 r. papież Sykstus V. Swoją nazwę zawdzięcza włoskiej miejscowości Loretto, gdzie była niezwykle popularna. Ponieważ często modlący się dodawali do niej własne wezwania, w 1631 r. Święta Kongregacja Obrzędów zakazała dokonywania w tekście samowolnych zmian. Nowe wezwania posiadały aprobatę Kościoła i wynikały z rozwoju Mariologii. W Polsce jest o jedno wezwanie więcej. W okresie międzywojennym, po zatwierdzeniu przez Stolicę Apostolską uroczystości Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski, za zgodą papieża Piusa XI, do Litanii dołączono wezwanie „Królowo Polski”. (raport ekai.pl)